

Statsforvalteren i Vestfold og Telemark
Pb 2076
3103 TØNSBERG

Vår dato: 07.10.2025
Vår referanse: 25/49400 - 1
Deres dato:
Deres referanse:

Skogkreditter - frivillig salg av klimakvoter i skog

Landbruksdirektoratet har mottatt flere spørsmål om salg av klimakvoter i skog.

Et foretak som selger klimakvoter i skog, inngår som regel avtale med skogeier, og skogeier mottar vederlag for skogens økte karbonopptak. Økt karbonopptak som grunnlag foretakets salg av klimakvoter og avtale med skogeier, skjer som oftest ved:

- å plante nye trær på arealer som i dag produserer lite trevirke eller
- å forlenge omløpstiden før hogst

Så langt Landbruksdirektoratet er kjent med dette, synes som hovedregel alle etablerings- og skjøtselskostnader fram til hogstmodenhet å bli dekket av foretaket som selger klimakvotene. Fordelingen av inntektene fra kvotesalget og framtidige hogstinntekter – mellom foretak og skogeier – synes å ha litt forskjellige løsninger.

Avtaler mellom skogeiere og foretak som selger klimakvoter, reiser spørsmål og problemstillinger som det er viktig at forvaltningen kjenner til, slik at man kan gi råd og veiledning opp mot gjeldende regelverk.

Jord- og konsesjonslov

Foretak som selger klimakvotene, vil som regel gjennom avtale med grunneier ivareta hensynet til skjøtsel og stell av skogen, for å sikre optimal volumtilvekst og karbonopptak fram til hogstmodenhet. Gjennom avtale sikrer foretakene også at arealet ikke blir tatt i bruk til andre formål før hogstmodenhet.

Slike og lignende avtaler vil, alt etter innholdet i avtalene, kunne kreve tillatelse til deling etter jordloven § 12 og være omfattet av konsesjonsplikt etter konsesjonsloven § 3. Om avtalene fordrer slike tillatelser, må vurderes konkret ut fra avtalen i hvert enkelt tilfelle. Det avgjørende for vurderingene vil blant annet være hvilke begrensninger avtalen legger på grunneiers rett til å rå over eiendommen, og varigheten av avtalen.

Servituttilova § 12, som regulerer bruksrett til skog på andres eiendom, kan også sette begrensninger for denne type avtaler, uten at vi går nærmere inn på disse problemstillingene siden de sorterer under Justis- og beredskapsdepartementets ansvarsområde..

Skogfond og tilskudd

Det er grunn til å tro at søknad om ordinære tilskudd i skogbruket, kanskje også refusjon fra skogfond, kan være aktuelt knyttet til etablering og skjøtsel av slik 'klimaskog'.

Skogfondet er knyttet til grunneier og eiendommen etter skogfondforskriften. Det er kun skogeier som er berettiget til å søke om refusjon fra skogfondet og på aktuelle tilskuddsordninger i skogbruket. Det finnes naturlig nok heller ingen teknisk løsning for noe annet.

Det er ikke anledning til å innbetale hele eller deler av oppgjøret ved salg av klimakvoter til skogfond, jf skogfondforskriftens §§ 5 og 7.

Internasjonale standarder og sertifisering

Dagens sertifisering i skogbruket, som PEFC og FSC, omfatter ikke frivillige skogkreditter. Landbruksdirektoratet kjenner ikke til at noen norske foretak er formelt godkjent etter sertifiseringsordningene ISO-14064-2, Verified Carbon Standard (VCS) eller Gold Standard for salg av skogkreditter. Uten slike standarder og sertifisering, mangler norske aktører på markedet i dag slik godkjenning og er dermed heller ikke underlagt noen tredjepartskontroll.

EUs forordning 2024/3012 ble vedtatt 27. november 2024. Forordningen omhandler opprettelse av et sertifiseringsrammeverk for karbonfjerning (CRCF). Den omfatter også frivillige sertifiseringsrammeverk for klimakreditter i skog. Forordningen er ikke tatt inn som en del av EØS-avtalen, og den er derfor heller ikke gjennomført i norsk rett. Klima- og miljødepartementet arbeider med å vurdere forordningens EØS-relevans. Det er foreløpig ikke gjort en vurdering av hvordan den vil bli gjennomført i norsk rett dersom den inntas i EØS-avtalen. Om så skjer, vil denne legge rammene for sertifisering og skogkreditter i Norge.

Dette til orientering!

Med hilsen
for Landbruksdirektoratet

Trond Svanøe-Hafstad
seksjonssjef

Per Gjellan
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og trenger derfor ingen signatur.

Mottakere:

Statsforvalteren i Møre og Romsdal	Pb 2520	6404	MOLDE
Statsforvalteren i Rogaland	Pb 59	4001	Stavanger
Statsforvalteren i Vestland	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Statsforvalteren i Agder	Pb 504	4804	ARENDAL
Statsforvalteren i Innlandet	Postboks 987	2604	LILLEHAMMER
Statsforvalteren i Nordland	Pb 1405	8002	BODØ
Statsforvalteren i Troms og Finnmark	Postboks 700	9815	VADSØ
Statsforvalteren i Trøndelag	Pb 2600	7734	STEINKJER
Statsforvalteren i Vestfold og Telemark	Pb 2076	3103	TØNSBERG
Statsforvalteren i Østfold Buskerud Oslo og Akershus	Pb 325	1502	MOSS